

commissairer vilde komme til at staae overfor Forstandersfaberne ligesom de ægyptiske Plagefogder. Jeg troer derimod, at naar Statten først er indkrævet iaar, vilde vi for Fremtiden have berebet Skattecommissairerne en god Bet, dersom vi for Fremtiden skulle ind paa Procentstykket. Foruden imidlertid at saameget Arbejde, saamegen Møje var spildt, og at vi ingen Lov faae, hvis vi ikke nu vedtage Lovforslaget, som det er kommet fra Landstinget, vide vi jo ogsaa, at dets Vedtagelse er gjort til et Cabinetsspørgsmaal, og jeg troer, at ibetmindste det store Fleertal af Thinget vil være enigt i, at det vilde være meget uheldigt i dette Dieblik efter vor hele Stilling og eftersom Alt ligger for nu, at være Marsag til et Ministerstykke. Jeg troer derfor, at jeg med god Grund kan, og jeg haaber, at det langt overveiende Fleertal vil stemme for Forslaget, som det iastes er vedtaget i Landstinget, og dermed skal jeg henstille denne Sag.

Spønmækt: Jeg skal ikke komme ind paa, hvad der er forhandlet i Fællesudvalget angaaende denne Sag; dertil følger jeg for mit personlige Vedkommende ingen Opfordring. Heller ikke skal jeg, paa det Stadium, hvorpaa Sagen nu befinder sig, lade mig friste til at impbegaae de Bemærkninger angaaende Conningensystemets Fortrin og Procentstykkets Mangler, som den ærebe Ordfører fremsatte, thi det forekommer mig, at vi i alle Henseender ere meget for vidt fremrykkede til nu at kunne opholde os derved. Jeg skal kun som tidligere Ordfører i denne Sag, da den befaandt sig paa et andet Standpunkt, tillade mig korteligt at motivere Betydningen af de Endringsforslag af Mindretallet, der vilde findes opstillede Sp. 1811—13 i Fællesudvalgets Erklæring. Disse Endringsforslag gaae alle ud paa at bringe det udarbejdede Udkast til en Indkomstskat efter Procentstykket i en Form, som kan antages at svare til Anskuelserne hos Procentisterne i begge Thing, og efter de Udtalelser, som derom ere faldne fra Udvalgets

Medlemmer, maa jeg ogsaa antage, at der kunde være noget Haab om, at de vilde blive vedtagne, hvis Sagens Stilling iøvrigt var saaledes, at der for Dieblirket kunde være Spørgsmaal om videre at drøfte Realiteten af Sagen. Af Hensyn hertil skylber jeg dog kortelig at motivere de Betragtninger, der have lebet Mindretallet til at stille disse Forslag, da det er aabenbart, at hvis vor Forudsætning om en temmelig almindelig Tilslutning fra Procentisternes Side til vort Udkast, saaledes amenderet, som af os foreslaaet, er rigtig, vil der deri indeholdes et Slags fremtidig Grundvold for dette System, om det ellers maatte have nogen Fremtid her i Landet, efter hvad der hidtil er passeret. De Herrer ville finde, at de Endringsforslag, vi have forelagt — jeg skal ikke omtale dem, som vi deels af de af den ærebe Ordfører ansførte, og deels af andre Grunde have tilbagetaget — ere deelte i 5 forskjellige Grupper. Den første gaaer ud paa at opgibe den intercommunale Beskatning og at frasalbe den bethdelige Andeel, nemlig $\frac{1}{5}$, af hele Skattens Beløb, som var tilfigtet at skulle tilfalde Communen, men en anden Side deraf er, at naar dette frasalbes, vil man kunne opgibe de øvrige Bestemmelser om den intercommunale Beskatning. Alle Forslagene under I ere kun en Følge af denne Tanke. — Under II vilde de Herrer finde grupperede de forskjellige Forandringer af Terminerne, som vi maatte ansee fornødne paa Grund af den langt fremrykkede Marstid, hvis denne Lov kunde være tænkt vedtagen i denne Session. — Under III have vi foreslaaet Bestemmelser, der sigte til at give Finantsesthyrelsen en større Myndighed med Hensyn til Vederlaget for Regjeringscommissairerne, idet vi have foreslaaet dette Vederlags Maximum forandret fra 500 Rd. til 600 Rd., men paa den anden Side have vi foreslaaet, at den mindste Kreds, som skulde kunne tillægges en Regjeringscommissair, maatte være 5 Istedetfor 3 Kjøbstæder. Dette Antal af 5 Kjøbstæder vil findes i de forskjellige Forslag, som have